

סוגרים שבוע

מספרים ש...

בדיוק מה שחסר

"כַּבֵּד אֶת אָבִיךָ וְאֶת אִמְךָ" (דברים ה, טו)
שלושה אחים נפגשו והתווכחו ביניהם מי הכי עוזר לאמם הזקנה.
אמר הראשון: "אני בניתי לה אחוזה ענקית כל כך, שיש לה חדר לכל יום בשנה".
אמר השני: "אני קניתי לה צי של מכוניות ונהגים כדי שישרתו אותה בכל עת".
אמר השלישי: "לי אין כל כך הרבה כסף כמו לכם, ולא היה לי מה לקנות לה עם הסכום הדל שיש בידי. אז שלחתי לה מטבע אחד של פזו ארגנטינאי. זה הכסף היחיד שהיה ברשותי".
גיחך האח השני: "תגייד לי, אתה לא קורא עיתוני כלכלה? מה אמא תעשה עם פזו? זה לא שווה כמעט כלום היום".
גער בו האח הראשון: "באמת, אחי, איפה כיבוד ההורים שלך?!"
כעבור זמן מה הגיע מכתב מהאם: "תודה לכולכם על המתנות, בניי האהובים.
בני בכורי - תודה על האחוזה שבניתי לי, אך היא גדולה מדי בעבורי וקשה שלא להרגיש בה בודדה.
בני השני - תודה על כל המכוניות, אך גם אחת הייתה מספיקה לנסיעה השבועית למרכז העיר.
ובני הצעיר- תודה רבה לך! איך זכרת מה חסר לי באוסף המטבעות האהוב שלי?".

פותרים שולחן שאלות לדיון משפחתי

* חו"ל - "עֲלֵה רֵאשׁ הַפֶּסֶחַ וְשֵׂא עֵינֶיךָ יְמֵה וְצַפֵּה וְתִימְנֶה וּמְרֹדֶה וְרָאָה בְּעֵינֶיךָ כִּי לֹא תֵעָבֵר אֶת הַיָּרְדֵן הַזֶּה" (ג,כז) - יום לאחר תשעה באב המריאו עשרות מטוסי עמוסי נוסאים משדה התעופה בן-גוריון לארצות תבל השונות. מה דעתכם על יציאה מהארץ מסיבות שונות? (טיול נופש, הצעת עבודה משתלמת יותר, סכנה ביטחונית בארץ וכן הלאה).

* להוסיף מצוות - "לֹא תִסְפוּ עַל הַדְּבָר אֲשֶׁר אָנֹכִי מֵצִוֶּה אֶתְכֶם וְלֹא תִרְעוּ בְּמִצְוֹתַי" (ו,ב) - איך מסתדרת הנטייה להוסיף גזירות וחומרות עם האיסור להוסיף על התורה? מה טוב בלהחמיר ולהוסיף סייגים, ומה החסרונות שיש בזה? מה הנטייה שלכם? באילו תחומים בחיים אתם נוהגים להחמיר?

* שבת - "שִׁבּוּר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְשׁוֹ כְּאֲשֶׁר צִוָּה ה' אֱלֹהֶיךָ" (ה,יג) - האם אתם מקפידים לא לקנות במקום שפתוח בשבת? (חנות מזון, ספרים, תחנת דלק וכו'). כיום - 40% מהמסחר במדינת ישראל הוא בשבת. מהי לדעתכם הדרך לשפר את מצב שמירת השבת במדינה?

מתוך הפרשה

תקציר הפרשה: משה מתחנן להיכנס לארץ אך ניתן לו רק לראותה מרחוק * דבקות בה' ומצוותיו וזהירות מעבודה זרה * הבדלת ערי מקלט * כריתת הברית עם ה' * קבלת עול מלכות שמים (שמע ישראל) * שמירת המצוות בארץ ושכרן * המאבק עם עמי כנען ואם תרבותן המקולקלת

עבודת פעור מול עבודת ה'

"עֵינֵיכֶם הֲרוּאוּת אֶת אֲשֶׁר עֲשֵׂה ה' בְּבַעַל פְּעוֹר כִּי כָל הָאִישׁ אֲשֶׁר הֵלַךְ אַזְוִרִי בַעַל פְּעוֹר הִשְׁמִידוּ ה' אֱלֹהֶיךָ מִקְרָבְךָ. וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בַּה' אֱלֹהֵיכֶם זֵוִיִּים כּוֹלְכֶם הַיּוֹם"

(פסוקים ג'-ד')

התורה מקבילה לפנינו את דביקותו של עם ישראל בבורא עולם מול היצמדותו לבעל פעור.

מהי משמעות הקבלה זו מבחינת עבודת ה' שלנו?

עבודת האלילים של בעל פעור התבטאה ב"עבודה טבעית". עיקר עבודה זו הייתה (עד כמה שזה ייראה לנו מוזר) עשיית צרכים במקום הפולחן תוך חשיפת האיברים המוצנעים.

עבודת פעור ביטאה לכאורה חופש יצרים וקריאה אנושית של עובדי עבודה זרה זו כי אין ביכולתם לשלוט על יצריהם. כשם שאינם יכולים לעצור את עשיית צרכיהם כך אינם יכולים לשלוט על כלל יצריהם ופעולתם. עיקרו של פולחן פעור הייתה האמירה כי כל דבר שהוא "טבעי" צריך להיות מותר. הגבלות הצניעות ויכולת האדם לבחור ולשלוט על חייו הטבעיים, הם בלתי אפשריים.

לעומת זאת, קריאתה של התורה "ואתם הדבקים בה' אלוקיכם חיים כולכם היום", מלמדת אותנו כי אדם הדבק בבורא מסוגל לשלוט על יצריו. האדם נברא בצלם אלוקים והוא נעלה מבלי החיים שמהאינסטינקטים מנהלים את חייהם. הדביקות בקב"ה נותנת לאדם את הכוח להשתלט על היצרים וגם הדברים המוגדרים "טבעיים" ניתנים לניווט ובחירה. כאשר הדביקות בה' אמיתית ופנימית ולא רק הצגה חיצונית היא מאפשרת לאדם לחיות חיים של מודעות, בחירה, מוסר ושליטה עצמית.